

Municipalisme

Les eleccions municipals del proper 24 maig se situaran entre dos vendavals que estan configurant un nou panorama a pobles i ciutats.

L'efecte andalús des del Sud. Combinat amb l'omnipresència del factor de sobirania nacional, centrat a l'imaginari popular amb exercir el Dret a l'Autodeterminació (Dret a decidir) i la Independència.

Andalusia ens tramet que la base social i electoral ciutadana ha preferit una certa estabilitat amb un PSOE nafrat de corrupció. S'ha mantingut el "règim" clientela autonòmic i no s'ha esmicolat el bipartidisme. Ha castigat a la dreta que ha sofert un cop fort, amb el descens del PP (33) i la irrupció de C's (9), tot i que el conjunt ha estat inferior als 50 del PP anteriors. Per tant ha esdevingut un lleuger desplaçament cap a l'esquerra. A costa d'un gran descens d'IU-A (de 12 a 5 escons) i una entrada de Podemos amb 15 diputades. El total de 20, si els comptem com a esquerres s'equipara en els millors moments d'IU a la Comunitat.

Podemos ha demostrat la seva potència. Arreu on es presentin trepitjaran fort i provocaran una reorganització entre les esquerres. Tanmateix també s'ha clarificat que Podemos, sol, no pot aconseguir la majoria i el govern.

El 15 M i l'efecte places pressiona i progressa per arreu.

El Dret a decidir, la Independència i la República Catalana és el factor autòcton que farà passar pel sedàs de la consciència ciutadana tota altra proposta cívica i social.

El fet que el 24 de Maig lo central a cada ciutat i poble no sigui la Independència o la República Catalana, pot desituar completament a qui pretengui esmunyir-se'n. És un miratge il·lusori actuar com si la Sobirania i la Independència només operarien a les eleccions autonòmiques anunciades com anticipades pel 27 de Setembre.

La potent imatge que representa l'Ada Colau per Barcelona en comú, ja ressent la pressió que representa la qüestió que hom pregunta sobre Independència... sí o no? Què vares fer el 9 N? Què faràs o penses el 27 S?

L'estratègia d'EUiA resol en bona part aquest imaginari, a voltes massa maniqueu, amb els conceptes de República catalana, Projecte Constituent, Decisió ciutadana, Ruptura social, democràtica i nacional amb la Constitució de 1978.

EUiA també defensa una República federal plurinacional espanyola, amb el dret a l'autodeterminació, inclosa la concepció de procés de processos constituents, adaptats als diferents ritmes a l'estat i a les autonomies.

La proposta d'una República catalana lliurement federada és potent i ben útil per enfocar l'aniversari del 14 d'abril de 1931 (Proclamació de la II República espanyola i de la República catalana). La Memòria històrica convé sigui completa.

Les meves concepcions beuen de les experiències d' Andreu Nin i Joaquim Maurin, abans i després de la fundació del POUM. Aquests revolucionaris il·lustren en la idea de la república catalana i la lliure unió de les repúbliques ibèriques i d'Europa. Ens cal rescatar de l'oblit també figures com la de Salvador Seguí ("El noi del sucre) quan alertava als obrers i anarcosindicalistes a Madrid, *que no havia res a témer de la independència catalana*. Enguany la ruptura, la sobirania i la independència tenen un suport consistent amb la defensa de la federació o confederació de repúbliques.

A la Convenció municipal de la coalició d'ICV i EUiA (ICV-EUiA), es varen adoptar 10 magnífics compromisos, a tenir en compte per municipis d'esquerres.

Convé que l'eix que els endreci a cada indret tingui ben en compte la idea republicana d'autonomia municipal, junt amb el dret a la llibertat i sobirania de Catalunya (República catalana).

Francesc Matas Salla